

UVOD

Korijen riječi „europa“ potiče od asirskog pojma „erp“, što označava tamu, odnosno tamo gdje sunce zalazi, dakle zapad. Po istom etimološkom korijenu, riječ „asis“ označava sjaj, svjetlost, odnosno tamo gdje se Sunce rađa, orjent, ili Azija. „Europa“ je nekada bilo i ime za današnju Grčku. Pod istim imenom postoji i mali otok u Indijskom okeanu, a tako se zove i četvrti po veličini prirodni satelit Jupitera. Po onome što je ugrađeno u pravne temelje Evropske unije (EU), riječ je o porodici demokratskih zemalja evropskog kontinenta koja zajedničkim radom, solidarnošću i međusobnim poštovanjem unaprjeđuje svakodnevni život svojih građana, a na globalnom planu pomaže da cijeli svijet bude stabilan, human i pravedan. Evropska unija je jedinstvena međuvladina nadnacionalna ekonomsko-politička i monetarna zajednica evropskih država nastala kao rezultat procesa saradnje i integracija koji je formalnopravno utemeljen 1951. godine stvaranjem Evropske zajednice za uglj i čelik, a idejno zametnut još u 18. vijeku, odmah nakon proglašenja nezavisnosti Sjedinjenih Američkih Država, 1776. godine.

Različite nacije, istorije, kulture, običaji, tradicije i neujednačenost ekonomske razvijenosti njenih članica, homogenizirani su jedinstvenim zajedničkim ciljevima: da se izgrađuje međusobno povjerenje i duh solidarnosti, da se zajedničkim snagama ide u susret globalnim izazovima; te da se očuvaju dostignute vrijednosti EU kao što su samoodrživi razvoj, zaštita životne sredine, poštovanje ljudskih prava i tržišna ekonomija zasnovana na socijalnoj pravdi.

Najsnažniji poticaj evropskim integracijama nakon Drugog svjetskog rata dao je tadašnji konzervativni britanski premijer i najveća britanska politička ličnost 20. vijeka, Winston Čerčil. Polazeći od utopističkih ideja evropskih integralista, on je 19. septembra 1946. godine, poznatim govorom u Cirihu, prvi među evropskim državnim prvacima, nedvosmisleno pozvao evropske lidere da „na temeljima partnerstva“ stvore Ujedinjene Države Evrope, „u čemu bi lidersku ulogu imali Francuska i Zapadna Njemačka“.

Upravo principom ravnopravnog sudjelovanja u institucijama EU, i posthitlerovskoj Njemačkoj se otvaralo očekivano prostranstvo za miroljubive i konstruktivne odnose sa svim zemljama članicama, čiji se broj neprestano uvećavao. Ideja Zajednice jednakih, sa jakom zajedničkom vlašću, institucijama i regulativama postala je sve privlačnija i Nijemcima. Naziv Evropska unija umjesto Evropska zajednica zvanično je uveden u upotrebu 1. novembra 1993. godine stupanjem na snagu Ugovora iz Maastrichta.

Biti integrisan u Evropu je prvenstveno šansa u najširem smislu riječi, a ne obaveza, opterećenje reformama u svim sferama društvenog života, ili neizvjesnost.

U periodu koji slijedi tek treba da se vidi kako će izgledati i funkcionisati brak između uglavnom zrelih i bogatih tržišnih demokratija sa jedne, te novopečenih i pretežno siromašnih tržišnih demokratija sa druge strane. Taj poduhvat je od značaja za sve njegove učesnika, ali i za ostatak svijeta, jer se radi o najvećem zajedničkom tržištu i najvećem nadnacionalnom povezivanju država u jednu celinu u svijetu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com